

Mám tě rád

Psychohlína

C

Na lavičce seděla

F

a na oblohu hleděla.

C

G

C

A já jsem zrovna kolem šel.

Škoda, že teď musím jít,

tuhle holku chtěl bych mít.

Tak sem dělal, jako bych jí
neviděl.

Ona mě však viděla

a hned na mě zavolala.

Óne, to se nemělo

stát.

Před ní jsem se postavil

a tiše jsem jí pozdravil.

Achjo, jak to říct, že jí
mám rád.

Řekla, ať se posadím

a před ní takhle nestojím,

že si chce se mnou jen

povídat.

Já nevěděl, co mám říct

a tak jsem radši neřek nic.

Snad proto, začal jsem se
červenat.

R:

C

F

Mám tě rád, já mám tě rád.

G

C

A co víc bych ti měl povídat?

C

F

Mám tě rád, já mám tě rád.

G

C

A co víc bych ti měl říct?

Mám tě ráda. Máma tě rád.

A co víc bych ti měl povídat?

Mám tě ráda. Máma tě rád.

A co víc bych ti měl říct?

Jak jsme tam tak seděli

a do očí si hleděli,

zeptala se, jestli nechtěl bych s ní do kina
jít.

Já mám radši hospody

a podobný budovy.

Ale s ní budu tam, kam bude
chtít.

Teď už jsem jí musel říct,

že jí mám rád čím dál víc.

Jenže ona řekla to samé

mně.

Krásně se na mě usmála
a zrovna nic neříkala.
Vypadala, jo, prostě
nádherně.

R:

Dumali jsme o kráse
a neměli pojem o čase
a chtěli jsme jen spolu
být.
Už se dosti setmělo,
ale domů se nám nechtělo.
Jenže věděl jsem, že musíme
jít.
Tak jsem z lavičky seskočil
a pak jsem se s ní rozloučil
Byla šťastná a já ještě
víc.
Snad to nebyl jenom sen,
ale vydařený den.
Konečně se mi to podařilo
říct.

R: